

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/321/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205427
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613205427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov dňa 27.09.2012, sa žalobca domáhal od žalovanej zaplataenia náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Podanú žalobu žalobca odôvodnil nasledovne. Žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.: 800500503 dlžníkom Q. E., nar. X.X.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX3690/2011. Exekučný súd v predmetnej exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dňa 19.7.2.2011. Žalobca poukázal na rad žiadosti o poskytnutie informácií o stave konania, resp. sťažnosti, ktoré podal na exekučný súd. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období : na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej sumu 125,- eur. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

zaručeného Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutí adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vychádzajúc z rozhodnutí Ústavného súdu považuje 55,- eur za každý začatý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 271,07 eura. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Podľa žalobcu uvedená škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bardejov. V predmetnej žalobe žalobca súčasne uplatnil námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Bardejov, z dôvodu, že ak bol sám okresný súd ako štátny orgán škodcom v spore medzi žalobcom a štátom, tak je vylúčený, aby prostredníctvom sudcov rozhodoval predmetný spor.

Uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19NcC 40/2012 zo dňa 18.10.2012 boli sudcovia Okresného súdu Bardejov vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Svidník.

V písomnom vyjadrení zo dňa 24.2.2014 žalovaná uviedla, že podanie žalobcu je zmätočné, nakoľko v predmetnej veci neboli splnené procesné podmienky a takéto konanie vykazuje nedostatky. Žalovaná poukázala na to, že v jednotlivých žalobách nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, absenciu relevantných údajov, ako dátumov doručení podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kde sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. Ako ďalej uviedla, žalobca síce predložil časť dôkazov, najmä odkaz na exekučný spis, ale v skutočnosti preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazne bremeno znáša žalobca sám. Podľa žalovanej žiadosti o informáciu o stave konania nie je možné považovať za prostriedok k zabráneniu v tvrdených prietahov v konaní. Všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhrade škody posudzovať prietahy v konaní súdu. Žalovaná poukázala na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli na súd doručené prvé žaloby vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty v zmysle zákona, ale skôr. Preto išlo o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody na príslušnom orgáne. Žalovaná poukázala na zákonné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to: existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. K nesprávnemu úradnému postupu a rozhodnutiu o poverení exekútora po 15-dňovej lehote uviedla nasledovné.. Zo súdnej praxe je preukázané, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. 15-dňová lehota na vydanie poverenia vyplývajúca zo zákona neplatí, ak ide o exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu v zmysle znenia exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011, nemá oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 01.06.2011 nárok je v tejto časti neopodstatnený. Samotné nedodržanie

zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov spotrebiteľov. Pred 1.6.2011 § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. V dôvodovej správe k novelizovanému zneniu § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj NR SR ako zákonodarca. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona. Zo samotnej dikcie § 44 ods.2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu/ okrem exekučného titulu podľa § 41 ods.2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku/.

Žalovaná k uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a znova účelne. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalovaná ďalej poukázala na aspekt dobrých mravov a nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na poškodenú osobu s poukazom na § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, kedy by nebolo možné dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady zodpovednosti za škodu. Žalovaná poukázala na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010//1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri EU, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd Prešov /vec C - 76/10/. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za právne neopodstatnenú.

Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 29.5.2014 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania.

Žalobca podaním zo dňa 28.5.2014 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania na iný termín z dôvodu kolízie s pojednávaním vytýčeným vo veci žalobcu proti žalovaným, vedenej pred Okresným súdom Zvolen senát 15C, 12C, 14C, 17C a 6C.

Dôvod, ktorý uviedol žalobca v žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažuje za dôležitý v zmysle kritérií uvedených v § 119 O.s.p. Z vlastnej činnosti je súdu známa skutočnosť, že žalobca podal hromadné žaloby proti Slovenskej republike s totožným právnym základom na súdoch v Slovenskej republike, preto je kolízia pojednávania aj do budúcnosti viac než pravdepodobná a odročovanie pojednávania z dôvodu kolízií by spôsobovalo zbytočné prietahy v konaniach. Navyše, sám žalobca v podanej žalobe uviedol, že poskytol súdu všetky jemu známe informácie a do pojednávania nenavrhol žiadne doplnenie dokazovania. V neposlednom rade súd poukazuje na skutočnosť, že žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania bola doručená súdu v deň pojednávania.

Žalovaná neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním z 23.5.2014 a nežiadala pojednávanie odročiť.

Okresný súd Svidník vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to vyjadrenie žalovanej zo dňa 24.2.2014, pripojený spis Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 5Er/259/2011, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/321/2013 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 16.3.2011 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý so sídlom v Bratislave na Okresný súd Bardejov žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, č. k. SR 12783/10, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. IČO: 35922761 dňa 29.12.2010, a ktorý sa stal právoplatným dňa 7.2.2011 a vykonateľným dňa 10.2.2011. Exekučné konanie začalo dňa 22.2.2011.

Uznesením Okresného súdu Bardejov sp.zn. 5Er 259/2011-10 zo dňa 16.6.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.7.2011 bolo zastavené exekučné konanie podľa § 45 ods.1 písm. c/, ods.2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Žalobca skutkovo vymedzil uplatnený nárok proti žalovanej tak, že exekučný súd v predmetnej exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej doby v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Úradný postup exekučného súdu hodnotí žalobca po právnej stránke ako nesprávny, preto uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu majetkovej škody v sume 125,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 271,07 eura tak, ako sú vyššie špecifikované.

Žalobca zotrval na podanej žalobe a žalovaná navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodov uvedených vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci / ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“ / v znení účinnom do 31.12.2012, tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 zákona o zodpovednosti za škodu, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ zákona o zodpovednosti za škodu, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods.1, písm. a/, bod 1 zákona o zodpovednosti za škodu, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskany v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 zákona o zodpovednosti za škodu, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak právo priznáva, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade a) rozhodnutí orgánov Európskej únie, b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul, c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,

e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených, f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste, g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi, h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia, i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon, j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného do 31.5.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade a) rozhodnutí orgánov Európskej únie, b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul, c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a

čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, e) osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených, f) vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy a územnej samosprávy vrátane blokov na pokutu nezaplatenú na mieste,

g) platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi, h) vykonateľných rozhodnutí a výkazov nedoplatkov vo veciach sociálneho zabezpečenia, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového sporenia, a vo veciach verejného zdravotného poistenia, i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon, j) dokladov vydaných podľa právneho predpisu platného v inom členskom štáte Európskej únie, ak ide o vymáhanie pohľadávky podľa osobitného predpisu.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 45 ods.1, ods.2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov¹⁶⁾ na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, 17) b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 120 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. , súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Žalobca si teda podanou žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z právneho dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosť štátu za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu je svojou povahou občianskoprávny vzťah. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel pre správanie sa orgánu verejnej moci pri jeho činnosti. Ide o porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu, resp. o porušenie účelu postupu orgánu verejnej moci, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí / rozsudok NS SR 4Cdo 24/2004/. Vyššie citovaný zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto ak tento špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Z hľadiska časovej účinnosti bolo potrebné na predmetnú vec aplikovať zákon o zodpovednosti za škodu účinný ku dňu, kedy mala škoda vzniknúť, pretože ide o hmotnoprávny predpis. Nárok na náhradu škody je potrebné vždy vopred prerokovať, a ak predbežné prerokovanie nevedie k uspokojeniu nároku, poškodený má právo obrátiť sa

so svojim nárokom na súd. Zodpovednosť štátu za škodu je objektívnou zodpovednosťou / bez ohľadu na zavinenie/, ktorej sa nie je množné zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok, a to v danom prípade nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť.

Právnym rámcom pre posúdenie odôvodnenosti žaloby bol teda osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a Občiansky zákonník ako všeobecný právny predpis.

Súd zamietol žalobu ako neodôvodnenú. Z vykonaného dokazovania súd nezistil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné právne ustáliť, že exekučný súd postupoval v predmetnej veci nesprávne, teda, že sa dopustil nesprávneho úradného postupu. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd správne aplikoval procesný predpis, a to zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom ku dňu podania žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Zákonná 15 dňová lehota na vydanie poverenia sa vzťahovala len na prípady, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Predmetným uznesením exekučného súdu bolo zastavené exekučné konanie podľa § 45 ods.1 písm. c/, ods.2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, teda z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota. Okrem uvedeného, ustanovenie § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.5.2011 výslovne uvádzalo, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Napriek zneniu § 41 ods.2 písm. d/ Exekučného poriadku „ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“, je potrebné toto ustanovenie aplikovať aj na rozhodcovské rozsudky, čo zodpovedalo zmyslu uvedeného zákonného ustanovenia, ktorý sa neskôr premietol aj do výslovnej formulácie tohto ustanovenia po novele Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011. V tejto súvislosti je významné aj to, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať .....materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky .... / uznesenie ÚS SR z 3.3.2011, č.k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenie NS SR z 13.10.2011 sp.zn.3Cdo 146/2011, uznesenie NS SR z 29.3.2011 sp.zn. 5Cdo 291/2010 a ďalšie/. Navyše, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu je oprávnený zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods.1 písm. b/, c/ zákona o rozhodcovskom konaní.

V exekučnom konaní, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní.

Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený ani prvý zásadný predpoklad pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu, čo postačuje na zamietnutie žaloby.

Pre úplnosť súd uvádza, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody. Žalobca v konaní uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu a nemajetkovú ujmu v peniazoch. Žalobca v otázke preukázania škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré paušálne vyčíslil bez predloženia dôkazu o vynaložení nákladu. Žalobca uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní žalobcu, k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvenčii povinného, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu v smere možných rizík, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu ako právnickej osoby.

Ďalej nebola v konaní preukázaná ani príčinná súvislosť medzi postupom exekučného súdu v danej veci / nejde ani o prieťah v konaní/ a tvrdeným vznikom škody a nemateriálnej ujmy.

Z dôvodu nepreukázania zákonných predpokladov / musia by splnené súčasne/ pre priznanie nároku za náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom súd žalobu zamietol.

Na záver súd dodáva, že podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.04.2012. Žaloby boli doručené súdu v mesiaci september 2012. Žalobca podal žaloby predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 151 ods.1, ods.2 O.s.p., podľa ktorého, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaná, ktorá mala v konaní plný úspech si uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak v zákonnej lehote od vyhlásenia rozhodnutia ich nevyčísli, preto súd vychádzal z obsahu spisu. Keďže súd zistil, že žalovanej zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu, pritom súd nie je viazaný rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).